

Sagsøgt: Landkreis Harburg

Præjudicielt spørgsmål

Kan et offentligt organ, som har udbetalt sociale ydelser til en person, der er berettiget til underholdsbidrag, i henhold til offentligretlige bestemmelser, påberåbe sig værneting på den bidragsberettigedes sædvanlige opholdssted i henhold til artikel 3, litra b), i forordning nr. 4/2009 ⁽¹⁾, når organet på grund af udbetalingen af sociale ydelser ved regres gør den bidragsberettigedes underholdskrav, som er overgået til organet ved lovbestemt subrogation, gældende over for den bidragspligtige?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18.12.2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT 2009, L 7, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 16. juli 2019 – BZ mod Westerwaldkreis

(Sag C-546/19)

(2019/C 348/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BZ

Sagsøgt: Westerwaldkreis

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Er et indrejseforbud, som udstedes mod en tredjelandstatsborger af »årsager, der ikke har noget at gøre med indvandring«, omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ⁽¹⁾ af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348, s. 98) i tilfælde, hvor medlemsstaten ikke har gjort brug af muligheden i dette direktivs artikel 2, stk. 2, litra b)?
- b) Såfremt det første spørgsmål, litra a), besvares benægtende: Er et sådant indrejseforbud da heller ikke omfattet af direktiv 2008/115/EF, når tredjelandstatsborgeren allerede – uafhængigt af en mod den pågældende udstedt afgørelse om udsendelse, som indrejseforbuddet er knyttet til – opholder sig ulovligt, og dermed materielt er omfattet af direktivets anvendelsesområde?
- c) Er et indrejseforbud, som udstedes i forbindelse med en udvisning, begrundet i hensynet til den offentlige sikkerhed og orden (i den foreliggende sag af generalpræventive grunde med henblik på at bekæmpe terror), omfattet af begrebet indrejseforbud udstedt af »årsager, der ikke har noget at gøre med indvandring«?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares således, at det foreliggende indrejseforbud er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2008/115:
- a) Medfører myndighedernes annullation af afgørelsen om tilbagesendelse (i den foreliggende sag: varsel om udsendelse), at et samtidig udstedt indrejseforbud som omhandlet i artikel 3, nr. 6) i direktiv 2008/115, bliver ulovligt?
 - b) Indtræder denne retsvirkning også, når myndighedens afgørelse om udsendelse, som ligger forud for afgørelsen om tilbagesendelse, er (blevet) retskraftig?

(¹) EUT 2008, L 348, s. 98.

Sag anlagt den 22. juli 2019 – Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-559/19)

(2019/C 348/10)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes, E. Manhaeve og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (¹), sammenholdt med direktivets artikel 1, litra a), og punkt 2.1.2 i bilag V hertil, direktivets artikel 5, sammenholdt med punkt 2.2 i bilag II hertil, samt direktivets artikel 11, stk. 1, artikel 11, stk. 3, litra a), c) og e), og artikel 11, stk. 4, idet det ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge forringelsen af tilstanden af grundvandsforekomsterne i området Doñana, da det ikke foretog en yderligere karakterisering af de forekomster, som udgør en risiko, ligesom det ikke fastlagde de nødvendige foranstaltninger, og idet det i indsatsprogrammet for vandområdeplanen for vandområdet Guadalquivir ikke indførte de grundlæggende og supplerende, passende foranstaltninger.
- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, sammenholdt med artikel 7, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (²), idet det ikke har vedtaget de foranstaltninger, der er egnede til at undgå forringelsen af de naturtyper og de levestederne for arter, for hvilke de her omtalte områder blev udpeget (ZEPA/LIC ES0000024 Doñana, ZEPA/LIC ES6150009 Doñana Norte y Oeste og ZEPA ES6150012 Dehesa del Estero og Montes de Moguer).
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.